

canon al lui Teofil. Din acest motiv a fost rânduit să nu se cânte pomeniri în zi de duminică, ca să nu se furișeze vreo ocară în cinstita taină a Învierii, atât a Domnului, care a avut loc în mod real în ea, cât și a noastră a tuturor și e prefigurată în ea; căci ai auzit mai sus iubitele, că am arătat din Sfintele Tipice că în Sâmbăta lui Lazăr nu se fac pomeniri ale celor adormiți, fiindcă atunci este o înviere și fiindcă ziua aceea e o zi de înviere.

Din același motiv, adică din pricina Învierii Domnului, suntem împiedicați și să ne plecăm genunchii în zi de duminică, ca unii care am înviat împreună cu Hristos prin credință, precum stabilesc în acord cu aceasta canonul 20 al Sinodului I Ecumenic, canonul 90 al Sinodului VI Ecumenic, canonul 15 al lui Petru al Alexandriei și canonul 91 al Marelui Vasile și spun Iustin în întrebarea 115, Irineu, Epifanie, Augustin, Ieronim, Ambrozie și Tertulian. [...]

Din cele zise mai sus, fiecare, chiar și cel cu minte mai puțină, numai să aibă frică de Dumnezeu în sufletul său și să judece nepătimăș adevărul, poate trage concluzia că noi care păzim această predanie a Bisericii cu privire la pomeniri, mărturisită și întărită de un atât de mare nor de martori, că nicidecum nu trebuie să fim învinuiți drept „colivari” sau călcători ai sfintei predanii cu privire la pomeniri; ci mai degrabă și în orice chip drept trebuie să fim lăudați ca păzitori ai acestei Predanii bisericesti, mai cu seamă pentru că nu ne certăm cu cei ce o încalcă și săvârșesc pomenirile în zi de duminică; dar nici nu ne place să oferim cu privire la aceasta confuzii, scandaluri și tulburări, fiindcă urâm unele ca acestea ca și păcatele noastre. Dar câți ne învinuiesc și ne defaimă cu privire la aceasta, numindu-ne „colivari”, sunt vrednici mai degrabă ei înșiși de orice învinuire, ca unii a căror gură e mormânt deschis, potrivit Proverbului (Ps 5, 10; 13, 3); aceștia sunt oameni fără minte și fără învățătură, netemători de Dumnezeu, cu rele purtări, dornici să placă oamenilor, făcători de tulburări, urători de frați și ai păcii obștești a Bisericii lui Hristos, vrăjmași și pierzători ai creștinilor, fie că sunt arhierei, preoți, monahi, dascăli sau laici. [...]